

udtryk for, at det er konstateret, at pågældende opfylder de krav, samfundet mener at burde stille til jordemoderen, meddeles hende en særlig autorisation som jordemoder, på samme måde som det er tilfældet for visse andre grupper af medicinalpersoner som læger og sygeplejersker. Meddelelsen af sådan autorisation henlægges naturligt til sundhedsstyrelsen, til hvilken tilsynet med de praktiserende jordemødre og den offentlige sundhedspleje i det hele er henlagt, jfr. lov nr. 182 af 23. juni 1932 om sundhedsvæsenets centralstyrelse.

Nægtet sundhedsstyrelsen at meddele en person autorisation som jordemoder, kan denne afgørelse indankes for indenrigs- og boligministeren, men spørgsmålet om, hvorvidt en person opfylder betingelserne for at blive autoriseret som jordemoder, vil endvidere kunne indbringes for domstolene på samme måde som spørgsmålet om opnåelse af næringsret.

Til spørgsmålet om, hvorvidt jordemodergerning — bortset fra lægers ydelse af fødsels-hjælp — bør kunne udøves af mænd, er der ikke taget udtrykkelig stilling, men man skal dog bemærke, at lovforslaget ikke udelukker en sådan mulighed.

ad stk. 2.

Denne bestemmelse svarer ganske til § 1, stk. 1, sidste punktum, i den nugældende jordemoderlov.

Til § 2.

§ 2 indeholder de materielle regler om, hvilke betingelser en person skal opfylde for at opnå anerkendelse som jordemoder.

1. Jordemodereksamen.

Den almindelige regel må som hidtil være, at kun den, der har erholdt lærebrev som jordemoder her i riget, kan få autorisation som jordemoder, idet man kun herigennem har sikkerhed for, at vedkommendes uddannelse under hensyn til de krav, man har ment at burde opstille her i landet, er forsvarlig.

Reglerne for jordemodereksamen fastsættes nu af undervisningsministeriet. Under hensyn til, at jordemødrene, for så vidt angår den praktiske udøvelse af deres gerning, henhører under indenrigs- og boligministeriet, er det anset for rettest, at dette ministerium har adgang til at få indflydelse på den uddannelse, der gives de værdende jordemødre, og der stilles derfor i stk. 5 forslag om, at der ved fastsættelse af reglerne for jordemodereksamen skal forhandles med indenrigs- og boligministeriet.

2. Krav til jordemoderens legems- og sjælstilstand.

I medfør af § 5 i loven om sundhedsvæsenets centralstyrelse kan retten til at udøve jordemodergerning fratages en jordemoder, såfremt hendes kaldsvirksomhed er farlig for hendes medmennesker enten på grund af legemlige mangler eller varig eller med mellemrum indtrædende mangelfuld sjælstilstand, hvad enten denne skyldes sygdom eller misbrug af alkohol, morfin, kokain og deslige. Denne regel må formentlig opretholdes, jfr. § 4, og sådanne mangler bør ligeledes være en hindring for at opnå autorisation som jordemoder.

3. Krav til jordemoderens duelighed.

Ifølge § 5 i loven om sundhedsvæsenets centralstyrelse kan retten til at praktisere endvidere fratages en jordemoder, når hun har udvist grov uduelighed. Denne regel foreslås opretholdt, jfr. § 4; sådan uduelighed bør også udelukke opnåelse af autorisation. Dette vil kunne blive praktisk, f. eks. når en her i landet uddannet jordemoder forinden erhvervelse af autorisation rejser til udlandet og der viser grov uduelighed. Hvis hun derefter måtte søge autorisation her i landet, vil denne kunne nægtes hende.

4. Krav til jordemoderens vandel.

Ifølge straffelovens § 78, stk. 2, jfr. § 1 i lov nr. 286 af 18. juni 1951 om ændring af reglerne om fortabelse af rettigheder som følge af straf, kan den, der er dømt for et strafbart forhold, udelukkes fra at udøve virksomhed, som kræver en særlig autorisation eller godkendelse, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet.

Det er fundet rettest, at der i forbindelse med angivelsen af de betingelser, der stilles for opnåelse af autorisation som jordemoder, også henvises til ovennævnte lovbestemmelse. Om den nærmere forståelse af denne henvises til den af straffelovskommissionen under 2. maj 1950 afgivne betænkning.

Til § 3.

Der bør under særlige omstændigheder være mulighed for at give jordemødre med uddannelse i udlandet tilladelse til at virke her i landet. Forudsætningen må imidlertid være, at den pågældende er i besiddelse af en til dansk jordemoderruddannelse i det væsentlige svarende uddannelse, og at tilladelse i hvert enkelt tilfælde indhentes fra indenrigs- og boligministeren. Tilladelsen må kunne gøres afhængig af, at den pågældende, eventuelt efter at have suppleret sin